

ningerne paa Amtstuerne. Der burde ogsaa træffes den Foranstaltning, at en Mand her i Finantshovedklassen kunde indbetale et Beløb for senere, naar han trængte dertil, at faae det udbetalt paa en Amtstue; det er en saa simpel Ting og vilde være til saa stor Lettelse for Omfætningen, at det har undret mig, at Regjeringen ikke er falden derpaa. Hertil skal jeg kun sige, at for mig stikker hele Amtstueforretningen sig som meget simpel, som en Forretning, der kan udføres af en Mand, der er ordentlig, der kan læse og skrive og har den fornødne Hjælp af aldeles underordnede Folk; der behøves ingen Candidatus juris til at besørge disse Forretninger, der kan benyttes Folk, som kunne have langt billigere. Seg vil minde om, at vi have haft en Amtsforvalter i de største Amtstuer, som ved Tiltrædelsen af Embedet fandt 9 Mennesker paa Kontoret, men inden kort Tid hjalp han sig med 2—3 Drengene. Seg kan, som sagt, ikke see, at der for Regjeringen skulde være noget Besværligt i at modtage det Endringsforslag, vi have stillet, da det er en meget simpel Ting at lade Sagen staae hen til næste Aar.

Indenrigsministeren: Hvis jeg ikke har misforstaaet den sidste ærede Taler — jeg hørte nemlig ikke ganske tydeligt Begyndelsen af hans Foredrag — saa meente han, at Amtsforvalterembederne ved Balance interimistisk skulde besørges ved konstituerede Embedsmænd; men jeg maa i den Anledning erklære, at jeg ved hver Balance, som indtræder, agter at besætte Posten saa hurtigst som muligt og paa bedste Maade. Den Mulighed, at der kan forestaae en Omordning, gælder ikke mere Amtstuerne end mangfoldige andre Forhold, og jeg skulde i mange Tilfælde ikke beklage, at en Reform fandt Sted, men naar der er ærede Medlemmer af dette Thing, som bestandig mene, at Alt i Landet er i en provisorisk Tilstand, at Alt bør gjøres om, saa kan jeg ikke nægte, at denne Anstuelse forekommer mig meget uheldig. Det vilde ganske vist være meget beklageligt, dersom vi satte os fast i den Mening, at Alt var fortræffeligt, og at der ikke var noget Synderligt at rette, thi det vilde være en daarlig Grundvold at bygge en fri-

findet Bestyrelse paa; men ligesaa uheldigt vilde det være, om Alle deelte den Mening, som enkelte Medlemmer synes at have, at Alt, som bestaaer, er galt, og at det bør gjøres om, ikke blot ved smaa Rettelser, men fra Grunden af; det vilde være at holde Staten i en feberagtig Tilstand, som man ikke kunde Andet end beklage. Saavist som der kun er saa Ting i Verden, der ikke trænge til Forbedring, saa vist er Administrationen her i sin Heelhed og i det Store ret fyldestgjørende, saa at man ikke behøver stadigt at holde den hele Samfundsorden i en Smeltebidgel og der at lade den staae og boble. Hvad altsaa Amtsforvalterne angaaer, vil den nuværende Ordning bestaae, indtil den paa lovlig Maade forandres, og de Embeder, som blive vakante, vilde blive besatte, naturligtvis med det Forbehold, at det usigtigt bliver at undersøge, om der kan finde Inddragning Sted. Da der i denne Tid er to Amtstuer ledige, har jeg anstillet saadanne Undersøgelser, og jeg er kommen til den Overbeviisning, at i Sjælland vil Posten i Ddsherred kunne indbrages, medens det endnu staaer tvivlsomt for mig, om ikke det Samme ved en Omfordeling kunde stee med Amtstuen i Ringsted; jeg har derfor sat dette Spørgsmaal under Forhandling med Vedkommende. Jeg skal dog bemærke, at dette Spørgsmaal ingenlunde bør besvares alene efter Hensyn til, om den enkelte Mand med den fornødne Medhjælp kan overkomme Forretningerne; men man maa ogsaa see hen til, om man ikke paalægger Befolkningen for stor en Byrde ved en Indskrænkning af Amtstuernes Antal, idet man derved formeget forlænger Veien for de Folk, som der have Forretninger at besørge; begge Dele maae tages i Betragtning. Af de Amtstuer, der nu ere vakante, kan ingen nedlægges, men jeg forbeholder mig en Forøgelse for den enes Vedkommende og mulig ogsaa at flytte dens Kontor, forsaavidt visse Forudsætninger senere maatte indtræde. Dette med Hensyn til den første Deel af den ærede Talers Udtalelser, som jeg haaber, at jeg ikke har misforstaaet. Hvad den anden Deel angaaer, at udsætte Afgjørelsen af det forellgende Spørgsmaal paa et Aar, da er det en Selvfølge, at det kan stee, der er ikke det Mindste